

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 11 lipca 2022 r.

DIH-3.707.74.2022.AB

DECYZJA DIH-III/90/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) oraz na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. z 2018 poz. 2227), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.63.K.7.2022.CZP Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DR.8361.9.2022), na mocy której, na podstawie art. 36 ust. 1 i art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. z 2018 poz. 2227) oraz 104 § 1 Kpa, nałożono na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Drogerie i Farmacja Sp. z o.o., z siedzibą w Kostrzynie, karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku 6 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 24 stycznia – 1 lutego 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w (...), należącej do przedsiębiorcy (...), zwanego dalej „stroną postępowania”, „stroną” czy „przedsiębiorcą”.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego.

Przedmiotem kontroli było sprawdzenie prawidłowości obrotu i oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy w oparciu o przepisy m.in.:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem nr 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

W toku kontroli dokonano oceny oznakowania 10 partii produktów kosmetycznych, wnosząc zastrzeżenia do 8 partii z uwagi na brak informacji dotyczącej funkcji produktu kosmetycznego w języku polskim.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 1 lutego 2022 r. (nr akt kontroli: DR.8361.9.2022).

Po analizie zgromadzonej dokumentacji w sprawie, Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z 15 marca 2022 r. poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. W powyższym piśmie organ wskazał, że 6 partii produktów kosmetycznych:

1. Poudre libre 01 peach, 32 g, Bourjois Paris w ilości 2 szt.;
2. Eyeshadow Palette 8,4 g Bourjois Paris w ilości 2 szt.;
3. Bake & Blot, Banana Light 5,5 g, Revolution, Makeup Revolution London, w ilości 3 szt.;
4. Soft touch mousse make-up, 02 Matt Beige, 16 g, essence, w ilości 2 szt.;
5. Soft touch mousse make-up, 01 Matt Sand, 16 g, essence, w ilości 2 szt.;
6. Soft touch mousse make-up, 04 Matt Ivory, 16 g essence, w ilości 1 szt.,

było niewłaściwie oznakowanych z uwagi na brak informacji w języku polskim dotyczącej funkcji tych produktów, a funkcja ta nie wynikała również z ich prezentacji, co narusza art. 19 ust. 1 lit. f) w zw. z art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 1223/2009. Mazowiecki WIIH poinformował stronę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, może wypowiedać się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Przedsiębiorca (...) w piśmie z 25 marca 2022 r. wskazał, że jego zdaniem brak oznaczenia funkcji w języku polskim na opakowaniach zakwestionowanych produktów nie stanowi naruszenia art. 19 ust. 1 lit. f) w zw. z art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 1223/2009, ponieważ zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. f) ww. rozporządzenia opis funkcji produktu nie musi być wskazany na opakowaniu, gdy funkcja produktu jednoznacznie wynika z jego prezentacji. Ponadto przedsiębiorca wskazał, że funkcja kwestionowanej palety cieni oraz pudrów, czy podkładów wynika jednoznacznie z prezentacji, w związku z czym nie jest konieczne umieszczanie na opakowaniu opisu funkcji w języku polskim.

Przedsiębiorca wskazał jednocześnie, że Cosmetics Europe – Europejskie Stowarzyszenie Pielęgnacji Osobistej, reprezentujące branżę kosmetyczną, toaletową oraz przemysł perfumeryjny zdefiniowało, pomocne przy interpretacji art. 19 ust. 1 lit. f) ww. rozporządzenia, połączenie prezentacji produktu (jego kształt, wielkość i objętość) z nazwą (np. cream czy powder), znakiem towarowym oraz użyciem pewnych powszechnie przyjętych obcojęzycznych określeń (np. eyeliner, lipstick), jak również użyciem znaków graficznych, piktogramów, itp. (np. piktogram oka na cieniu do oczu czy piktogram twarzy pudrowanej pędzlem na pudrze lub podkładzie), jako składniki jasno wynikające z prezentacji. Oznacza to zdaniem przedsiębiorcy, że dla produktów, w przypadku których konsument jest w stanie wywieść funkcję produktu z jego wyglądu i cech zewnętrznych, nie jest wymagane tłumaczenie jego

funkcji na język państwa, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu. Strona wskazuje również, że w jej opinii przeciętny, właściwie poinformowany, dostatecznie uważny i rozsądny konsument z prezentacji zakwestionowanych produktów rozumie, jaka jest ich funkcja, zwłaszcza w przypadku pudrów, które posiadają przezroczyste wieczko, przez które widać konsystencję i kolor produktu, czy paletę cieni do powiek.

W dniu 13 kwietnia 2022 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 36 ust. 1 i art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych oraz 104 Kpa wydał decyzję, na mocy której nałożono na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku w należącej do przedsiębiorcy drogerii (...), 6 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymogów rozporządzenia nr 1223/2009, z uwagi na brak w języku polskim informacji dotyczącej funkcji kosmetyku, a funkcja ta nie wynikała z jego prezentacji. Decyzja została odebrana 15 kwietnia 2022 r.

W dniu 10 maja 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, zarzucając jej naruszenie przepisów prawa, które miało wpływ na wynik sprawy:

- a) art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009 poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i interpretację polegającą na uznaniu, że na produktach: Poudre libre 01 peach, 32 g, Bourjois Paris; Eyeshadow Palette 8,4 g Bourjois Paris; Bake & Blot, Banana Light 5,5 g, Revolution, Makeup Revolution London, Soft touch mousse make-up, 01 Matt Sand, 16 g, essence; Soft touch mousse make-up, 02 Matt Beige, 16 g, essence; Soft touch mousse make-up, 04 Matt Ivory, 16 g essence, zabrakło opisu słownego funkcji tych produktów, podczas gdy funkcja tych produktów jednoznacznie wynika z ich prezentacji;
- b) art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust, 1 lit. f) rozporządzenia poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że funkcja produktów kosmetycznych powinna być opisana na opakowaniu w języku polskim, podczas gdy funkcja wymienionych produktów nie musi być opisana na opakowaniu, ponieważ wynika jednoznacznie z prezentacji produktów;
- c) art. 46 ust 1 pkt 2 w zw. z art. 36 ustawy o produktach kosmetycznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i nałożenie na stronę kary w wysokości 600 zł z tytułu nieprawidłowego oznakowania produktów, podczas gdy umieszczenie opisu funkcji produktów na opakowaniach nie było konieczne ponieważ funkcja produktów wynikała z ich prezentacji.

W związku z powyższym strona wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów załączonych do niniejszego odwołania, tj. pisma Cosnova GmbH z dnia 1 kwietnia 2022 r. – producenta zakwestionowanych kosmetyków Soft touch mousse make-up wraz z tłumaczeniem, pisma Coty Eastern Europe sp. z o.o. z dnia 31 marca 2022 r. – spółki będącej dystrybutorem Poudre libre 01 peach 32 g, Bourjois Paris oraz Eyeshadow Palette 8,4 g Bourjois Paris oraz wytycznych Cosmetics Europe – Europejskiego Stowarzyszenia Pielęgnacji Osobistej.

Pismem z dnia 18 maja 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Przepisy rozporządzenia nr 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e) i g) ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1223/2009 bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje, w tym zgodnie z art. 19 ust. 1 lit f) dotyczące funkcji produktu kosmetycznego, chyba że jednoznacznie wynika ona z jego prezentacji. Ponadto zgodnie z art. 19 ust. 5 informacje wymienione w ust. 1 lit. b), c), d) i f) i w ust. 2, 3 i 4 podaje się w języku określonym przepisami państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 – 3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną na podmiot, który udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o którym mowa powyżej, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzucił naruszenie art. 19 ust. 1 lit. f oraz art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009 poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i interpretację polegające na uznaniu, że na produktach kwestionowanych produktach kosmetycznych, zabrakło opisu słownego funkcji tych produktów, podczas gdy funkcja tych produktów jednoznacznie wynika z ich prezentacji. Do odwołania załączył również pismo Cosnova GmbH z dnia 1 kwietnia 2022 r. – producenta zakwestionowanych kosmetyków Soft touch mousse make-up wraz z tłumaczeniem, pismo Coty Eastern Europe sp. z o.o. z dnia 31 marca 2022 r. – spółki będącej dystrybutorem Poudre libre 01 peach 32 g, Bourjois Paris oraz Eyeshadow Palette 8,4 g Bourjois Paris oraz wytyczne Cosmetics Europe – Europejskiego Stowarzyszenia Pielęgnacji Osobistej, w których znajdują się wyjaśnienia dla przedsiębiorców i wytyczne odnośnie wskazywania funkcji na produktach kosmetycznych.

Dokonując analizy zgromadzonych materiałów w sprawie, organ drugiej instancji stwierdza, że ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z 1 lutego 2022 r. (nr akt kontroli DR.8361.9.2022) oraz wynikające z fotografii znajdujących się w załączniku nr 2 do protokołu kontroli, jednoznacznie wskazują, że na ww. produktach kosmetycznych brak było określenia funkcji w języku polskim, a funkcja tych kosmetyków nie wynika z prezentacji ich pojemników i opakowań.

Odnosząc się do stanowisk przedsiębiorców zawartych w załączonych do odwołania pismach, Prezes UOKiK, wskazuje, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w rozporządzeniu nr 1223/2009, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia w sposób bardzo szczegółowy określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, nie tylko na tych którzy produkują, ale też na tych, którzy udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne. Należy tutaj również zwrócić uwagę na treść wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 17 grudnia 2020 r. w sprawie sygn. C-667/19, zgodnie z którym art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009 należy interpretować w ten sposób, że informacja o „funkcji produktu kosmetycznego”, która zgodnie z tym przepisem musi znajdować się na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym takiego produktu, powinna w sposób jasny powiadamiać konsumenta o zastosowaniu i sposobie używania produktu, by zapewnić jego bezpieczne użycie przez konsumentów bez szkody dla ich zdrowia (...). Jednocześnie jak wskazuje Trybunał Sprawiedliwości UE wymóg ustanowiony w art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 1223/2009, zgodnie z którym informacje, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b), c), d) i f) oraz w ust. 2 – 4 tego artykułu, są podane w języku określonym w ustawodawstwie państwa członkowskiego, w którym produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu, pozwala na zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ochrona zdrowia ludzkiego nie mogłaby bowiem być całkowicie zapewniona, gdyby konsumenci nie byli w stanie w pełni pozyskać i zrozumieć w szczególności informacji dotyczącej funkcji danego produktu kosmetycznego i szczególnych środków ostrożności, których należy przestrzegać podczas jego stosowania. Informacje, które producenci lub dystrybutorzy produktów kosmetycznych, o których mowa w rozporządzeniu nr 1223/2009, mają obowiązek zamieścić na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym produktu, z wyjątkiem przypadków, gdy mogą one zostać skutecznie przekazane za pomocą

piktogramów lub oznaczeń innych niż słowa, są pozbawione praktycznego znaczenia, jeżeli nie zostaną wyrażone w języku zrozumiałym dla osób, dla których są przeznaczone. Dlatego też ustawodawca wprost wskazał w art. 19 ust. 5 rozporządzenia nr 1223/2009, w jaki sposób, a więc w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt udostępniany jest użytkownikowi końcowemu oraz jakie konkretnie informacje muszą być w tym języku podane, tj. m.in. funkcja produktu kosmetycznego.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5. Udostępniającym do sprzedaży była kontrolowana spółka (...), a więc to na niej, jako dystrybutorze spoczywał obowiązek udostępniania na rynku produktów kosmetycznych prawidłowo oznakowanych. Nie ulega wątpliwości, że opakowania zakwestionowanych produktów, nie posiadały oznakowania dot. funkcji produktu w języku polskim, a prezentacja opakowań tych produktów w sposób jednoznaczny na nią nie wskazywała. Na opakowaniach produktów brakowało także znaków graficznych czy piktogramów wskazujących na funkcję tych produktów. Organ drugiej instancji, nie może zgodzić się ze stroną, że konsument z łatwością może stwierdzić co znajduje się w opakowaniu Eyeshadow Palette i jaka jest funkcja tego kosmetyku, ponieważ część opakowania produktu (wieczko) jest przezroczyste. Z samego wyglądu nie można stwierdzić, czy są to cienie do oczu, a może zestaw cieni z rozświetlaczem, bronzerem, czy różem do policzków. Tak więc w tej sytuacji kształt opakowania nie definiuje jednoznacznie funkcji produktu, istnieją bowiem na rynku produkty, których sposób prezentacji opakowania jest zbliżony do produktów kwestionowanych, a które nie mają tego samego przeznaczenia. Również opakowania kwestionowanych produktów Soft touch mousse make-up nie sugerują wprost jaka jest funkcja tych kosmetyków i mogą być zarówno cieniem, podkładem czy korektorem. Spełnieniem wymagań rozporządzenia w zakresie prawidłowego przekazania konsumentom informacji o funkcji kosmetyku, nie jest również umieszczenie produktu na standzie, czy półce, gdzie znajduje się opis produktu. A zatem, podanie informacji o funkcji kosmetyku w niedalekiej odległości od oferowanego produktu kosmetycznego np.: w gablotach, na plakacie, czy w katalogu, należy uznać za niewystarczające z uwagi na bezpieczeństwo konsumenta, bowiem informacja taka musi być dostępna nie tylko przy zakupie produktu ale także w trakcie jego użytkowania. Zgodnie z art. 3 rozporządzenia nr 1223/2009 produkt kosmetyczny udostępniany na rynku powinien być bezpieczny dla zdrowia ludzi w normalnych lub dających się przewidzieć warunkach stosowania. Tak więc informacja o „funkcji produktu kosmetycznego” powinna w sposób jasny informować konsumenta o zastosowaniu i sposobie używania produktu, aby zapewnić jego bezpieczne użycie, bez szkody dla jego zdrowia. Należy tutaj podkreślić, że wskazanie na opakowaniu informacji o funkcji kosmetyku wyłącznie w wersji obcojęzycznej, nie będzie zrozumiała dla konsumenta i będzie to stanowiło naruszenia art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009.

Aby spełnić wymagania zawarte w art. 3 ww. rozporządzenia, trzeba mieć na uwadze, że informacja o funkcji produktu kosmetycznego niezbędna jest nie tylko w momencie, gdy konsument musi dokonać wyboru przy zakupie produktu, ale pozwala na bezpieczne i zgodne z przeznaczeniem użytkowanie zakupionego kosmetyku. Aby konsument, przy tak dużej różnorodności wyrobów (często kosmetyki pomimo identycznego opakowania posiadają zupełnie inną funkcję), mógł bezpiecznie korzystać z zakupionego produktu, a taki jest cel wprowadzonych przepisów, niezbędne jest oznakowanie kosmetyków w taki sposób, żeby konsument informację o funkcji produktu otrzymywał na zakupionym wyrobie, w sposób dla niego zrozumiały, co zmniejszy ryzyko użycia produktu niezgodnie z przeznaczeniem.

Dystrybutor udostępniając produkt kosmetyczny na rynku powinien działać z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, i przed udostępnieniem na rynku sprawdzić czy posiada on wymagane oznaczenie.

Prezes UOKiK odnosząc się do załączonych do odwołania dokumentów, wskazuje że Cosmetics Europe (europejskie stowarzyszenie handlowe reprezentujące interesy branży kosmetycznej, przyborów toaletowych i perfumeryjnej) nie jest to organem uprawnionym do wydawania wiążących interpretacji prawnych, a zatem wytyczne zawarte w przewodniku nie mogą stanowić podstawy do interpretacji wymagań ustawy oraz rozporządzenia nr 1223/2009. Dokument ten przygotowało stowarzyszenie COLIPA - jako wsparcie dla swoich stowarzyszeń i spółek członkowskich, a także innych osób zainteresowanych i to wyłącznie w celach informacyjnych. Podkreślono w nich również że wyłącznie rozporządzenie nr 1223/2009 i/lub orzeczenia wydane przez Sądy UE mają moc prawnie obowiązującą.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że wziął pod uwagę załączone do odwołania pisma Cosnova GmbH z dnia 1 kwietnia 2022 r. tj. producenta zakwestionowanych kosmetyków Soft touch mousse make-up wraz z tłumaczeniem, pisma Coty Eastern Europe sp. z o.o. z dnia 31 marca 2022 r. – spółki będącej dystrybutorem Poudre libre 01 peach 32 g, Bourjois Paris oraz Eyeshadow Palette 8,4 g Bourjois Paris oraz wytycznych Cosmetics Europe – Europejskiego Stowarzyszenia Pielęgnacji Osobistej, jednak nie podziela stanowiska w nich przedstawionego i nie mają one wpływu na zmianę stanowiska organu drugiej instancji w przedmiotowej sprawie.

Prezes UOKiK po analizie akt sprawy stwierdza, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że doszło do naruszenia prawa, polegającego na udostępnianiu na rynku 6 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009, a tym samym niezgodnie również z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał oraz obowiązujące przepisy, Mazowiecki WIIH nałożył na podstawie art. 36 ust. 1 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych, na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami w języku polskim, o czym mowa w art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, stan faktyczny oraz obowiązujące przepisy prawa, Prezes UOKiK stwierdza, że zawarte w odwołaniu zarzuty naruszenia art. 19 ust. 1 lit. f), oraz art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f), a także art. 46 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, nie znajdują uzasadnienia.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przepisami rozporządzenia nr 1223/2009, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Obowiązkiem kontrolowanego było zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami w języku polskim, o czym mowa w art. 19 ust. 5, w tym informacja wynikająca z art. 19 ust. 1 lit. f) ww. rozporządzenia, dotycząca funkcji produktu kosmetycznego, czego w niniejszej sprawie kontrolowany nie uczynił, a konsekwencją czego są stwierdzone nieprawidłowości. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, podjęła dobrowolne działania i uzupełniła oznakowanie wyrobów. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Stan faktyczny nie budzi wątpliwości i bezsprzecznie należy stwierdzić, że strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009 i udostępniła na rynku sześć partii niewłaściwie oznakowanych.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Organ drugiej instancji wskazuje, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów. Mazowiecki WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Biorąc więc pod uwagę maksymalny pułap sankcji, jaką mógł zastosować

Mazowiecki WIIH, kara w wysokości 600 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem ustawowych kryteriów nałożenia sankcji zawartych w art. 189 d Kodeksu postępowania administracyjnego. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 600 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszającej kary.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w łącznej wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych) za udostępnienie na rynku sześciu partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem nr 1223/2009.

W związku z powyższym karę administracyjną należy wpłacić na rachunek wskazany w decyzji Mazowieckiego WIIH w terminie 14 dni od dnia, kiedy decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od

opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych stosuje się przepisy działu IVA Administracyjne kary pieniężne ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)